Dosarul nr.2-409/25

Număr atribuit prin PIGD 2-25069768-21-2-19052025

H O T Ă R Â R E

În numele legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat public la data de 11 iulie 2025

Hotărârea integrală întocmită la 24 iulie 2025

Judecătoria Cimișlia

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător Sofia Ghidirim

grefier Ana-Daniela Ghindaru

cu participarea reprezentantul reclamantului*****, avocat Valeriu Stănescu, împuternicire nr.1692919 din 05 martie 2025, reprezentant inspector principal Cebanu Mariana în temeiul procurii nr.34/2-64 din 03 ianuarie 2025 în lipsa părții reclamante și pîrîte, procedură de citare legală respectată

în sediul instanței, în ședință publică a judecat cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de***** versus Inspectoratul general de Poliție, Ministerul Finanțelor, Ministerul Justiției, Inspectoratul de Poliție Cimișlia, *****, agent constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cimișlia privind repararea prejudiciului cauzat prin aplicarea ilicită a amenzii contravenționale

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

1. La 19 mai 2025, reprezentantul reclamantului*****, avocat Valeriu Stănescu, a înaintat în instanța de Judecată privind repararea prejudiciului cauzat prin aplicare ilicită a amenzii contravenționale
2. În motivarea cererii, reprezentantul reclamantului*****, avocatul Valeriu Stănescu a indicat faptul că *„(...) solcit: Admiterea acţiunii. încasarea din contul Inspectoratului General de Poliţie al MAI, în beneficiul reclamantului*****, pentru pornirea ilegală*

*a procesului contravenţional şi aplicarea ilicită a amenzii contravenţionale , despăgubiri : Cu titlu de prejudiciu material, suma de 11.700 (unsprezece mii şapte sute) lei, compusă din : Onorarul avocatului în sumă 4000 (patru mii) lei, achitat prin bonul de plată nr.140791 din 16.01.2025, participare pe cauza contravenţională Onorarul avocatului în sumă 7500 (şapte mii cinci sute), achitat prin bonul de plată nr. 140795 din 05.03.2025, participare pe cauza civilă, conform art.90, 94 şi 96 CPC Taxa de timbru -200 lei, Cu titlu de prejudiciu moral, suma de 20.000 (douzeci mii) lei Reclamantul***** este scutit de la plata taxei, potrivit art.85 alin.(l) lit.l CPC. .In fapt, la 03.01.2025***** a fost recunoscut vinovat de către agentul constatator din cadrul IP Cimişlia, *****, în temeiul procesului - verbal contravenţional nr. MAI 06 528298 din 03.01.2025 în comiterea contravenţiei prevăzute de art.238 alin.(l) Cod contravenţional,(încălcarea regulilor de oprire şi neacordarea de prioritate pietonilor şi altor participanţ la traficul rutier. Prin Decizia agentului constatator din 03.01.25,***** a fost sancţionat cu amendă 3 u.c. în suma de 150 lei, Nefiind de acord cu decizia agentului constatator***** a contestat-o în instanţa de judecată Prin hotărîrea Judecătoriei Cimişlia din 29.01.2025 instanţa de judecată : A admis contestaţia lui***** împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie nr. MAI 06 528298 din 03.01.2025. A anulat procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI 06 528298 din 03.01.2025 şi decizia de sancţionare pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art.238 alin.(l) Cod contravenţional A încetat procesul contravenţional pe motiv că, nu există faptul contravenţiei Hotărîrea Judecătoriei Cimişlia din 29.01.2025 n-a fost contestată şi la 15.02.2025 a devenit defenitivă. Prin hotărîrea judecătorească definitivă s-a constatat Un adevăr. Ilegalitatea acţiunilor agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Cimişlia al IGP, care contrar prezunţiei de nevinovăţie, art.375 Cod contravenţional, potrivit căruia :(I) Persoana acuzată de săvirşirea unei contravenţii se consideră nevinovată otita timp cit vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. A întocmit la 03.01.2025 proces- verbal contravenţional nr. MAI 06 528298 prin care***** a fost recunoscut vinovat în temeiul procesului - verbal contravenţional nr. MAI 06 528298 din 03.01.2025 în comiterea contravenţiei prevăzute de art.238 alin.(l) Cod contravenţional,(încălcarea regulilor de oprire şi neacordarea de prioritate pietonilor şi altor participanţ la traficul rutier. b) La recunoscut vinovat pe***** de comiterea contravenţiei prevăzute de art.238 alin.(l) Cod contravenţional,(încălcarea regulilor de oprire şi neacordarea de prioritate pietonilor şi altor participanţ la traficul rutier, care nu a săvărşito. c)A aplicat o amenda contravenţională în lipsa faptei contravenţionale. Intenţionat a încălcat principiile Codului contravenţional, şi anume a)art.5 Principiul legalităţii, potrivit căruia : (I) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvirşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională. b)art.7 Principiul dreptăţii, potrivit căruia : Persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod. 2.Acţiunile agentului constatator: 2.1Contravin art.18 Legii nr. 320 din 27-12-2012 cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului, (Atribuţiile Poliţiei), potrivit căruia : (1)*

*Poliţia apără viaţa, integritatea corporală, sănătatea şi libertatea persoanei, proprietatea privată şi publică, alte drepturi legitime ale persoanei şi comunităţii, exercitînd atribuţiile prevăzute la art. 19-23. 2.2 Se încadrează în dispoziţia art.2 Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procurorului şi ale instanţelor judecătoreşti, nr.1545 din 25.02.1998, potrivit căruia : Prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decît instanţa de judecată se repară de către aceste organe. 3. Astfel, Inspectoratul General de Poliţie al MAI are sarcina de a repara prejudiciul material şi moral cauzat reclamantului***** în temeiul art. 13 alin. (1) Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procurorului şi ale instanţelor judecătoreşti, nr.1545 din 25.02.1998 concluzii : 1.Soga Pavel, are dreptul la despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite a IP Cimişlia, care a încălcat intenţionat normele procedurale şi materiale în timpul procedurii contravenţionale, şi anume: art.384 alin.(2), lit. u), alin.(3/l) Cod contravenţional art. 13 alin.(l) Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procurorului şi ale instanţelor judecătoreşti, nr.1545 din 25.02.1998 Avînd în vedere gravitatea suferinţelor psihice pricinuite reclamantului*****, în vârstă de 74 ani, atras ilegal la răspundere contravenţională. Ţinînd cont de faptul că, 1P Cimişlia, este autoritate competentă care a soluţionat cauza contravenţională şi a comis acţiuni ilicite pînă în prezent nu şi-a cerut scuze de la reclamantul*****, în vîrstă de 78 ani, pentru batjocura la care a fost supus. Reieşind din faptul că, tragerea ilegală la răspundere contravenţională : Au dezechilibrat reclamantului***** starea emoţionala, l-au făcut uşor iritabil şi foarte sensibil la tot ce e legat de psihicul său. Periodic acuză dureri de cap, reacţii psihoemoţionale sub formă de nelinişte, neîncredere în forţele proprii, nesiguranţă, reactivitate afectivă care perturbă calmul, are permanent o stare de disconfort sufletesc, este mereu cu psihicul încordat la maximum. Nu poate trăi în regim normal ca mai înainte, fapt ce îl deranjează foarte mult. S-a făcut o imajine negativă a reclamantului*****, astfel mulţi locuitori ai oraşului Cimişlia, nejustificat au început să-l vorbească de rău, se uită la el cu dispreţ, cu aprecieri nefavorabile, unii se fac că nu îl observă şi nu se mai salută cu el. Deaceia nu se simte comod în oraşul său, printre concetăţenii săi şi atitudinea negativă a societăţii îi cauzează suferinţe psihice foarte grave. Ţinînd cont de faptul că în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferinţe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de legislaţie, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin echivalent bănesc. Pornind de la principiul că, sănătatea şi suferinţa unui om nu poate fi evaluată în bani, deaceia suma de 20.000 (douzeci mii) lei, solicitată de reclamantul***** din contul IP Cimişlia cu titlu de prejudiciu moral, reprezintă o compensaţie echitabilă şi rezonabilă pentru suferinţele psihice (sufleteşti) pricinuite de acţiunile amorale şi ilegale a 1P Cimişlia , acţiuni ce urmează să fie sancţionate prin obligaţia IP Cimişlia să compenseze prejudiciul*

*moral cauzat prin intenţia directă. Reieşind din hotărîrea Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 9 din 09 octombrie 2006 cu privire la aplicarea de către instanţele de judecată a legislaţiei ce reglementează repararea prejudiciului moral potrivit căruia : Instanţele judecătoreşti, la determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în consideraţie atît aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cît şi datele obiective care certifică acest fapt, art.32 alin.(2) din Constituţie, potrivit căruia nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie. Caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice sau fizice le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, precum şi statutul social al persoanei vătămate. Potrivit practicii constante a instanţelor de judecată naţionale la examinarea acestor categorii de acţiuni: a) încheierea CSJ din 01.06.2022 (dosarul nr.2ra-542/22, cauza Conciaruc V) ,b)încheierea CSJ din 02.03.2022 (dosarul nr.2ra-165/22, cauza*****) c) încheierea CSJ din 10.03.2021 (dosarul nr.2ra-402/21, cauza Barabanov O), în drept, întemeiez cererea pe dispoziţiile: -art.384 alin.(2), lit.u), alin.(3/1) Cod contravenţional,potrivit căruia:(2) Persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul: u) să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională. (3/1) Dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărîre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acţiunilor sau al inacţiunilor autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională. -art.2,art. 13 alin.(l) Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procurorului şi ale instanţelor judecătoreşti, nr.1545 din 25.02.1998, potrivit căruia : Prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decît instanţa de judecată se repară de către aceste organe.- Cod civil: art.14 (repararea prejudiciului), art.16 (Metodele de apărare a drepturilor civile), art.19 (Repararea prejudiciului), art.21 (Apărarea drepturilor personale nepatrimoniale), art.1998 (Temeiul şi condiţiile generale ale răspunderii delictuale), -art. 2007 (Răspunderea statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată) art.2036 (Reparaţia prejudiciului moral), art.2037 (Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral), art.2038 (Termenul de prescripţie) - art.32 alin.(2) din Constituţie, potrivit căruia nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie. (...)"*

3. La materialele cauzei se atestă referința depusă de Inspectoratul General al Poliție (f.d.22-28) prin care solicită Respingerea acțiunii civile la cererea de chemare în judectă depusă de reprezentantul reclamantului*****, avocatul Stănescu Valeriu către Inspectoratul General al Poliției prin care solicită încasarea prejudiciului moral, material și a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeită. Menționează faptul că reclamantul urma să solicite despăgubirea morală și materială în cadrul procesului contravențional inițiat, or, pornid de la prevederle generale ale Codului

contravențional înglobate în art. 1 alin. (1) a actului legislativ, ,, prezentul cod este lege a Republicii Moldova care cuprinde norme de drept ce stabilesc principiille și dispozițiile generale și speciale în materie contravențională, determină faptele ce constituie contravenții și prevede procesul contravențional și sancțiunile contravenționale. Motivează că pentru antrenarea răspunderii autorității competente să soluționeze cauza contravenționlă este necesară constatarea acțiunilor agentului constatator ca fiind nelegitime, acțiuni care prin Hotărârea instanței de judecată în cauza contravențională nu au fost constatate, fiind încetat procesul în temeiul prevederilor art. 441 alin (1) lit. a) din Codul contravențional. O încheiere prin care instanța de judecată ce a examinat cauza contravențională să constate încălcarea legalității și a drepturilor omului, la materialele cauzei nu a fost pezentată, deci nu s-a constatat că acțiunile autorității competente să soluționeze cauza contravențională sunt nelegitime. Totodată conform art. 384 alin. (2) lit. u) din codul contravențional ,, persoana în privința căruia a fost pornit proces contravențional este în drept să ceară și să primească despăgubiri pentru prjeudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională .” Potrivit alin. (3^1) a normei precitate, dreptul prevăzut la alin. (2) lit. (u) se oferă doar în cazul în care prin hotărârea judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională. În speța reclamantul nu se află în nici una din cazurile supra, or, decizia asupra cauzei contravenționale din 29 ianuarie 2025 au fost anulate de către instanța de judecatăîn temeiul art. 441 alin (1) din Codul contravențional. în concluzie nu poate surveni nici răspunderea acestei autorităţi în momentul în care legitimitatea acţiunilor acesteia nu au fost examinate de către instanţa de judecată, or, prin examinarea cauzei contravenţionale în conformitate cu prevederile art.458 alin.(l) Cod contravenţional, instanţa este obligată să constate anumite elemente obligatorii sau să constate nelegitimitatea acţiunilor autorităţii care a examinat cauza contravenţională. În cazul de referinţă, măsurile întreprinse de agentul constatator ***** nici într-un mod nu pot fi calificate drept acţiuni ilegale, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuţiilor de serviciu este o îndatorire directă a poliţistului. Or, acţiunile agentului constatator au fost legale, săvârşite în temeiul, în conformitate cu legislaţia în vigoare, motiv din care nu pot fi reţinute alegaţiile reclamantului precum că, acesta ar fi comis careva abateri de la prevederile legii. Acţiunile agentului constatator ca reprezentant al autorităţii publice care a soluţionat în limetele competenţei sale cauza contravenţională în modul prevăzut de Codul contravenţional nu prevede ca rezultat repararea prejudiciului moral, deci dreptul la repararea prejudiciului moral dispare. Pentru a fi încasat prejudiciul moral din contul pârâtului, este necesar ca reclamantul să demonstreze prin ce se manifestă acest prejudiciu moral, precum şi să justifice cuantumul acestei pretenţii, prin prezentarea documentelor confirmative în acest sens. Totodată, fiind necesar ca să fie motivate circumstanţele cauzei care justifică acordarea unei reparaţii, această motivare însă, să nu fie teoretică şi iluzorie.***** nu a prezentat probe prin care să demonstreze că el a pierdut pe plan fizic, psihic, social, profesional şi familial

şi care i-ar fi afectat viaţa normală, liniştită şi fericită la acel moment, dar şi pe viitor. rin urmare, de la reclamantul***** nu a fost percepută amenda stabilită. Respectiv, reclamantul având acces liber la justiţie şi realizându-şi dreptul lui la un recurs efectiv a obţinut o satisfacţie achitabilă prin anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi încetarea procesului fiindu-i restabilite drepturile. Deci, în asemenea situaţie nu i-au fost îngrădite careva drepturi prevăzute de legislaţia în vigoare. Solicită, respingerea acţiunii civile la cererea de chemare în judecată depusă de reprezentantul reclamantului*****, avocatul Stănescu Valeriu către Inspectoratul General al Poliţiei prin care solicită încasarea prejudiciului moral, material şi a cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

4. Totodată la materialele cauzei se atestă referința depusă de Reprezentantul Ministerului Finanțelor care pledează „ (...) *De altfel, Ministerul Finanţelor analizând hotărârea Judecătoriei Cimişlia din 29.01.2025 prin care s-a admis contestaţia depusă şi s-a anulat decizia emisă de agentul constatator în privinţa lui*****, cu încetarea procesului contravenţional din motivul că nu există faptul contravenţiei (anexată la materialele cauzei), instanţa nu a constatat condiţia obligatorie stipulată de prevederile alin. (31) art. 384 Cod contravenţional nr.218/2008, şi anume nu a fost constatat caracterul ilicit al acţiunilor*

*MD-2005, mun. Chişinău, str. Constantin Tănase, 7 tel. (022) 26 25 24, e-mail: cancelaria@mf. gov.md sau al inacţiunilor autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională. De asemenea, potrivit lit. u) alin. (2) art. 384 din Codul contravenţional nr.218/2008, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională. In conformitate cu alin. (3) art. 384 Cod contravenţional nr.218/2008 dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acţiunilor sau al inacţiunilor autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională. Astfel, la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenţie, agentul constatator este obligat nemijlocit să întreprindă toate măsurile prevăzute de Codul contravenţional, din acest motiv, acestea nu pot fi calificate drept acţiuni ilicite, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuţiilor de serviciu este o îndatorire directă şi iminentă, motiv din care nu pot fi reţinute argumentele reclamantului precum că, prin acţiunile agentului constatator i-ar fi cauzat un prejudiciu moral. Subsecvent, considerăm că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie constituie o modalitate legală de desfăşurare a procesului contravenţional. Pornirea procesului contravenţional, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, recunoaşterea persoanei în calitate de contravenient, sunt nişte măsuri procesuale ce ţin de procesul contravenţional, care nu încalcă drepturile persoanei şi nicidecum nu cauzează un prejudiciu. In cele din urmă, solicităm: respingerea cererii de chemare în judecată depusă de către reclamantul***** ca fiind neîntemeiată; examinarea cauzei în lipsa Ministerului Finanţelor, cu expedierea copiei dispozitivului hotărârii adoptate în adresa noastră* (...)”

5. De asemenea, prin Referința depusă la pricină de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova (f.d. 41-42) se solicită „ (...) *precizăm că, pentru angajarea răspunderii Statului în urma prejudiciul cauzat prin pretinsele acţiuni ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, sunt necesare unele condiţii speciale, şi anume existenţa dreptului reclamantului de a solicita repararea prejudiciului. Or, nu orice acţiune a organelor de drept şi judecătoreşti atrage răspunderea Statului. Inter alia, precizăm că potrivit prevederilor, art. 384 alin. (2), lit.u) a Codului Contravenţional, ,,persoana în privinţa căreia a fost pornit proces contravenţional este în drept să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţii sau să soluţioneze cauza contravenţională". Iar potrivit alin. (31) a norme: respective, dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prir hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acţiunilor sau al inacţiunilor autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională. Deducem că, dreptul persoanelor de recuperare a prejudiciului cauzat survine numai în cazul si perioada procesului contravenţional, iar procesul contravenţional a fost finalizat, fapt demonstrat prin hotărârile emise pe cauza contravenţională. Respectiv, deşi reclamantul, în cadrul examinării cauzei contravenţionale avea dreptul de a solicita recuperarea prejudiciului, din motive necunoscute nu a făcut-o. Potrivit art. 2006 alin. (3) Cod Civil, „obligaţia de reparare a prejudiciului nu se naşte în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenţie ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale". De asemenea, deşi reclamantul susţine că ilegal a fost atras la răspundere contravenţională şi respectiv - ilegal sancţionat cu amendă contravenţională, menţionăm că Legea nr. 1545/1998 garantează repararea prejudiciului material şi moral în cazurile în care persoana a fost ilegal arestată contravenţional, reţinută contravenţional sau i s-a aplicat ilegal amenda contravenţională de către instanţa de judecată, or în şedinţa de judecată s-a stabilit că amenda contravenţională a fost aplicată de agentul constatator, ci nu de instanţa de judecată. Cu referire la solicitarea compensării prejudiciul moral, în cuantum de 25 000 lei, potrivit pct. 25 din Hotărîrea Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 9 din 9 octombrie 2006 cu privire la aplicarea de către instanţele de judecată a legislaţiei ce reglementează repararea prejudiciului moral, stabileşte că, instanţele judecătoreşti, la determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în consideraţie atît aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cît şi datele obiective care certifică acest fapt. Or, declaraţiile reclamantului denotă o supraapreciere a circumstanţelor cauzei şi o interpretare eronată a normelor juridice. Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echităţii, care exprimă că acel cuantum al despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acesta să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor, nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor (cauza Cozimolici decizia Col. pen. lărg. CSJ din 26.12.2008, dos.nr.lra-1359/08). În concluzie, reiterăm poziţia*

privind netemeinicia acţiunii, din considerentul aprecierii prezentei acţiuni ca o interpretare eronată a legii, în contextul în care nu se atestă întrunirea cumulativă a prevederilor articolelor 3 şi 6 din Legea nr.1545/1998 (...) ”

6. În ședința de judecată s-a prezentat reprezentantul rclamantului*****, avocat Stănescu Valeriu, care a relatat că susține pe deplin cererea de chemare în judecată, consideră că pretenţiie sunt întemeiate

7. În ședința de judecată s-a prezentat reprezentantul pîrîtului Inspectoratul General de Poliție, Cebanu Mariana, care a relatat faptul că consideră cererea a fi neîntemeiată, susține pe deplin referința cu motivele de fapt și de drept indicate în aceasta.

Aprecierea instanței de judecată:

8. Audiind explicațiile părții reclamante, analizând în corespundere cu prevederile art.130 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii acţiunii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată concluzionează că, acțiunea reclamantului neîntemeiată și o va respinge reieșind din următoarele considerente.

9. În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă*, ”(...) la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea (...)”.*

10. Conform prevederilor art.118 alin.(1) din Codul de procedură civilă, *”(...) fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace (...)”.*

11. Conform prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, *”(...) instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege (...)”.*

12. Potrivit art.13 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de Convenție au fost încălcate are dreptul să se adreseze efectiv unei instituții naționale,

chiar și atunci cînd încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

13. În speța dedusă judecății prezintă relavanță și art.383 alin.(3) din Codul contravenţional, conform căruia persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional se repune în dreptul de care a fost privată şi ei i se repară cheltuielile suportate în proces dacă, prin hotărâre definitivă, este declarată nevinovată sau răspunderea sa contravenţională este înlăturată, cu excepţia cazului de amnistie.

14. Totodată potrivit alin.(2) lit.u) art. 384 Cod contravențional, persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională.

15. La caz, contravenția a fost constatată de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Poliție Cimișlia, al Inspectoratului General al Poliției. Se concretizează faptul că art. 3 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 a stabilit expres că în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală, b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii. c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice, d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată, e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei, ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare. Pentru alte situații, distincte de cele indicate în art. 3, Legea nr. 1545 din 25.02.1998 nu este aplicabilă. Acest fapt a fost concretizat în propoziția a doua din alin. (1) art. 13 al Legii sus menționate: „Prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenţionale de către alte organe decât instanţa de judecată se repară de către aceste organe”.

16. Conform art. 384 alin. (3/1) Cod contravențional, dreptul de a cere despăgubiri pentru acțiunile sau inacțiunile autorităților competente se naște doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acestor acțiuni. În cauza de față, procesul contravențional a fost încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional – „lipsa faptei”, dar fără constatarea expresă a ilicitului în acțiunile agentului constatator. Or, nu orice încetare a procesului contravențional atrage automat obligația autorității de a repara prejudicii, în lipsa unei astfel de constatări formale.

17. Instanța reține că la cererea de chemare în judecată, reclamantul a anexat, în susținerea pretențiilor formulate, următoarele înscrisuri: hotărârea judecătorească din 29 ianuarie 2025, pronunțată de Judecătoria Cimișlia în cauza contravențională intentată împotriva sa, prin care: a fost admisă contestația formulată de reclamant; a fost anulat procesul-verbal cu privire la contravenție MAI06 528298 din 03.01.2025; a fost încetat procesul contravențional în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional – pe motivul lipsei faptei contravenționale. De asemenea, au fost anexate: bonuri de plată aferente serviciilor juridice prestate în favoarea reclamantului (onorarii avocațiale); chitanța privind achitarea taxei de timbru în sumă de 200 lei. Cu toate acestea, instanța constată că, în afară de înscrisurile menționate, nu au fost prezentate alte probe concludente, relevante și suficiente care să demonstreze existența prejudiciului moral pretins, precum și legătura de cauzalitate directă între acțiunile agentului constatator și suferințele psihice invocate. În cererea de chemare în judecată se face referire la: stări de disconfort emoțional, izolare socială, marginalizare în comunitate, dezechilibre psihoemoționale și afectarea reputației. Însă aceste afirmații rămân la nivel declarativ, fără susținere prin: certificate medicale, rapoarte psihologice, declarații ale martorilor, alte mijloace de probă obiective care să confirme existența și intensitatea acestor suferințe.

18. Potrivit jurisprudenței naționale constante, pentru admiterea unei cereri privind repararea prejudiciului moral este necesar ca partea reclamantă să dovedească suferințele invocate prin date obiective și să justifice cuantumul despăgubirii solicitate, ceea ce, în speță, nu s-a realizat.

19. Mai mult, hotărârea judecătorească invocată nu conține mențiuni privind caracterul ilicit al acțiunilor agentului constatator, și nu stabilește o vină procedurală sau materială din partea autorității, ci se limitează la constatarea lipsei faptei contravenționale.

20. Prin urmare, în lipsa constatării caracterului nelegitim/ilicit al acțiunilor autorității și a dovezilor obiective privind existența prejudiciului moral, pretențiile reclamantului apar ca neîntemeiate.

21. În ceea ce privește prejudiciul moral, instanța constată că: reclamantul nu a prezentat probe concludente care să confirme suferințele psihice invocate (acte medicale, expertize psihologice etc.); valoarea prejudiciului moral nu a fost justificată prin date obiective; aprecierea subiectivă nu este suficientă în lipsa unei fundamentări probatorii. Pe cale de consecință, în lipsa constatării caracterului ilicit al acțiunilor autorității și a dovezilor privind existența și întinderea prejudiciului pretins, instanța urmează să respingă acțiunea ca neîntemeiată.

22. Astfel conform art. 2036 alin. (4) din Codul Civil, precede că *,, (...) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege*

încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit (...)”.

23. Potrivit art.121 din Codul de procedură penală, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului. La moment probe privind valoarea reală a prejudiciului cauzat nu au fost prezentate de către*****, iar anexele anexate nu indică cuantumul prejudiciului suportat.

24. Această abordare este în concordanță cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a stabilit în mod repetat că nu orice anulare ulterioară a unei sancțiuni sau proceduri atrage automat un drept la reparație, dacă nu s-a dovedit existența unui prejudiciu real și a unei încălcări efective a drepturilor fundamentale.

25. Spre exemplu, în cauza Petko Petkov c. Bulgaria, 19 february 2013, CEDO a reținut că simpla încetare a unei proceduri contravenționale nu presupune automat repararea prejudiciului, dacă instanța națională nu a constatat expres caracterul ilicit al măsurilor aplicate.

26. În cauza Kudrevičius și alții c. Lituania, 15 october 2015, Marea Cameră a statuat că statele au o marjă largă de apreciere în materia sancțiunilor administrative, iar nu orice eroare procedurală sau anulare ulterioară implică încălcarea CEDO.

27. Reclamantului i-a fost recunoscut dreptul la un recurs efectiv, iar prin anularea procesului-verbal contravențional i-au fost restabilite drepturile. În lipsa unei afectări concrete și documentate a stării de sănătate psihică sau a reputației, precum și în lipsa constatării caracterului ilicit al acțiunilor autorității, acțiunea civilă apare ca neîntemeiată.

28. În concluzie și cerința reclamantului privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 20000 lei este neîntemeiată și nu a fost probată, motiv din care urmează a fi respinsă.

29. În temeiul art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanța poate obliga partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a câștigat procesul cheltuielile de asistență juridică, în măsura în care acestea sunt reale, necesare și rezonabile și dacă partea câștigătoare a fost reprezentată de un avocat.

30. În speță, însă, acțiunea reclamantului a fost respinsă ca neîntemeiată, acesta fiind considerat partea care a pierdut procesul în sensul dispozițiilor legale menționate. Astfel, în condițiile respingerii acțiunii, nu se întrunesc cerințele legale pentru compensarea cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariile avocatului (4000 lei – cauză contravențională și 7500 lei – cauză civilă), precum și a taxei de timbru în sumă de 200 lei. Totodată, potrivit art. 98 alin. (2) CPC, în cazul în care cererea este respinsă, cheltuielile de judecată suportate de instanța judecătorească, precum și taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant, dacă acesta nu este scutit prin lege. În

acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanței judecătorești de la reclamant, dacă reclamantul nu este scutit de plata acesteia în prezenta cauză,

31. În conformitate cu art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către***** versus Inspectoratul general de Poliție, Ministerul Finanțelor, Ministerul Justiției, Inspectoratul de Poliție Cimișlia, *****, agent constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cimișlia privind repararea prejudiciului cauzat prin aplicarea ilicită a amenzii contravenționale, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței,

judecătorul Sofia GHIDIRIM